

Cum au ajuns profesorii ingineri să muncească fără să fie plătiți

Legea educației naționale nr. 1/2011 și Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, anexă a OMECTS nr. 6239/14.11.2012, oferă conducerilor liceelor tehnologice un nou prilej de a face reduceri de cheltuieli cu salariile profesorilor, bîcîniștes în mod abuziv și nelegal.

Cei nedreptățiți sunt profesorii ingineri, cărora li s-a constituit norma la modulele tehnologice din ore de teorie, din ore de laborator tehnologic și din ore de instruire practică. Se ajunge astfel ca același inginer să fie plătit pentru orele de teorie și laborator la o normă de 18 ore de predare pe săptămână, iar pentru orele de instruire practică la o normă de 24 de ore pe săptămână.

Consecința este următoarea: pentru 190 de ore pe an de instruire practică efectiv lucrate și semnate în condică un profesor inginer este plătit doar ca pentru 142,5 ore (fiind neplătit pentru 47,5 ore) după următoarea regulă de trei simplă, care nu se regăsește în vreo metodologie de calcul al salariilor din învățământ: *dacă 190 de ore corespund normei de predare de 24 de ore, X ore vor corespunde normei de predare de 18 ore. $X = 190 \cdot 18 : 24 = 142,5$ ore.*

Acest mod de constituire a normei didactice, cât și plata orelor respective sunt nelegale, avînd în vedere următoarele motive:

1. *Legea educației naționale nr. 1/2011 prevede la art. 262, alin. (3), litera c* norma de predare de 18 ore pe săptămână pentru profesorii din învățământul secundar și *la litera d* norma de predare de 24 de ore pe săptămână pentru profesorii de instruire practică;

2. *Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, anexă a OMECTS nr. 6239/14.11.2012, prevede la art. 8, alin. (1) că „...norma didactică de predare a personalului didactic din unitățile de învățământ se constituie în baza documentului de numire/transfer/repartizare pe post/catedră și cuprinde ore prevăzute în planul de învățământ la disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor dobîndite prin studii”. Drept consecință, un profesor inginer care are documentul de numire/transfer/repartizare pe postul/catedra de profesor trebuie să aibă norma de predare de 18 ore pe săptămână în care să fie incluse și orele de pregătire-instruire practică, iar pentru orele care depășesc norma de predare să fie plătit la plata cu ora tot la norma de 18, nu de 24 de ore;*

3. Un profesor inginer nu are două decizii de numire/transfer/repartizare, una pe norma de profesor de 18 ore de predare pe săptămână și alta pe norma de profesor de instruire practică de 24 de ore de predare pe săptămână;

4. Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2013, anexă a OMECTS nr. 3128/01.02.2013, permite inginerului din exemplul dat mai sus să predea și orele de teorie, și orele de laborator tehnologic, și orele de instruire practică de la modulele de specialitate și să fie plătit conform deciziei de numire, nu după reguli inventate „pe picior” de anumiți factori de conducere din învățământ;

5. Situația creată este rezultatul unei interpretări eronate a legii, sau a unei vădite confuzii, ori a unei rele intenții, întrucît art. 9, alin. (10) din *Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, anexă a OMECTS nr. 6239/14.11.2012*, reglementează norma de predare-învățare-evaluare a profesorilor de instruire practică („Norma didactică de predare-învățare-evaluare, de instruire practică și de evaluare curentă a elevilor în clasă pentru cadrele didactice, care au finalizat cu diplomă studii universitare, studii postliceale sau școli de maștri, încadrate pe catedre de pregătire-instruire practică, este de 24 de ore pe săptămână, respectiv de 20 de ore pe săptămână în învățământul special. Pentru a fi încadrați în funcția didactică de profesor de instruire practică, specializările absolvenților cu diplomă ai studiilor universitare de lungă sau scurtă durată, ori ai ciclului de studii universitare de licență care au început studiile după intrarea în vigoare a Legii nr. 88/1993, republicată, trebuie să respecte condițiile prevăzute la alin. (4)”).

Astfel, „confuzia” creată între funcțiile didactice de profesor (inginer) și profesor de instruire practică permite efectuarea orelor din planurile de învățământ de la disciplinele tehnologice de către un număr mai mic de cadre didactice și realizarea unor importante economii la bugetul de stat prin muncă neplătită.

Prof. ing. Cristache Costel BRATU,
Vicepreședinte al SIP „Prof. Ion Neacșu”, Buzău